

Universitätsbibliothek Paderborn

Antonii Bynaei de Calceis Hebraeorum Libri Duo

Bynaeus, Anthony

Dordraci, 1682

Ejus vulgata lectio adversus Salmasium defensa.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12835

aliquid occultare videretur, eodem ornatu & populum vestiri jubet: quem morem vestis exinde gens universa tenet. Scilicet Semiramis, quæ se pro uxore Nini, filium, pro feminâ, puerum simulabat, ut sexum facilius mentiretur, nec fraus deprehendi posset, tunicam longam & manuleatam induit, quæ non tantum pectus & humeros, sed etiam brachia & crura velaret, qualem vestem Assyrii, & postea Medi, ac deinde Persæ gestarunt, & σολὴν βαρβαρικὴν, σολὴν Μεδικὴν, & σολὴν Περσικὴν vocant prisci scriptores, & nunc etiam gestant isti populi, uti illi norunt, qui mercatores Persas, & ex Oriente alios, Amstelodami viderunt. Sollicitavit quidem hunc Justini locum maximus Salmasius, & pro *velamentis* Salm. ad ex fide MSS. codicum reposuit *Ælii Lampr.* *Alex. Sev.* *cap. 4o.*
calceamentis, & explicavit fascias crurales & feminales. Sed o *πάνω* hic mihi lapsus videtur. Est enim retinenda vulgata lectio, neque de fasciis cruralibus exponendus locus. *Velamenta* Justinus alibi pro Iust. lib. 2° veste dixit. *Priusquam*, inquit, ad cap. 1°. *versus calorem vel frigus velamenta*
corpo-

400 De CALCEIS HEBRAOR.

Diod. Sic.
Biblioth.
lib. I.

corporis invenirentur, hoc est vestes, Eodem sensu de Semiramide dixit, *brachia & crura velamentis tegit*, h. e. veste quæ brachia & crura velaret. Quæ vero alia hæc fuit quam tunica longa & talaris, qua non solum pectus & humeri, sed brachia quoque ad manus usque & crura velarentur, quam proinde *σολὴν Σεμιράμιδος* Diodorus Siculus dixit^e. Hunc verum esse hujus loci sensum ipsius Justini verba sequentia ostendunt: *quem morem vestis exinde gens universa teneret*. Utique eum morem vestis tenuit gens universa ut *brachia ac crura velamentis tegeret*, h. e. tunicis uteretur laxis & talaribus & manuleatis, quas *σόλας* veteres vocarunt, & olim Asyrii gestarunt, & postea Medi ac deinde Persæ. Neque video cur ut sexum mentiretur fasciis cruralibus & feminalibus crura velasset Semiramis, & non potius stola sive tunica longa & talari & manuleata, quæ totum corpus tegebat, & celabat etiam eam pectoris partem, quæ fraudem facile detexisset. Sane non intelligendas esse fascias crurales & feminales, uti exponit *οἱ μέγας* Sal-

Salmasius, vel id ostendit quod de brachiis Justinus refert: Idenim non nisi de tunica manuleata quæ brachia ad manum usque velaret intelligendum est. Ut profecto mirer, maximum Salmasium de fasciis cruralibus hic cogitasse, cum de brachiis æque ac de cruris Justinus dicat ea Semiramidem vementis texisse. Talem tunicam sive σολὴν Μεδικὴν vel Περσικὴν, vel βαρβαρικὴν ego *sarabara* fuisse puto, uti optime interpretatus est Isidorus, & accepit Tertullianus. Scilicet Sadrach & Mesach & Abednego uti captivorum reliquorum numero exempti erant ut Regi Nebucadnezari ministrarent, & præfecti negotiis provinciæ Babæl, ita & in *sarabara* deceperant, hoc est assumpferant victoris populi vestem: quæ eleganter Tertullianus *captiva sarabara* vocavit, cum dicit Dei curam & providentiam non sivisse, ipsorum postremo adolescentium *captiva sarabara* comburi. Quod alibi dixit: Qui Babylonii ignes trium fratrum nec tiaras, nec *sarabaras*, quanquam *Judæis alienas*, læserunt.

Dan. 1.
Dan. 2.49.

Tertul. in
libro de
Trinit.

& de Re-
sur. Carn.
cap. 58.

V. שַׁפְתָּא esse *braccas* olim mihi placebat. Etenim licet in vestitu veterum Hebraeorum, Graecorum, & Romanorum illud fuerit à nostris moribus alienum, quod bracarum usum ignoraverint, quomodo nos vocamus illud vestimenti genus quod femora tegit, uti prolixe docuerunt Isaacus Casaubonus, Julius Nigrinus, Gaspar Sanctius & nonnulli alii, noveram tamen Gallos, qui provinciam Narbonensem incolebant, non tantum braccas olim gestasse, atque inde *braccatos* dictos, verum etiam Persas, de quorum braccis Ovidius.

Hos quoque qui geniti Graja creduntur ab urbe

Pro patrio cultu Persica bracca tegit.

Philost. lib. I. de vita. Apol. Ion. c. 18. Quomodo & Thraces braccas gestarunt. De Orpheo Philostratus: ξαίργοσι γά δή τῷ Ορφεῖ, πάρρηστος καὶ ἀναζύειδε τιμῶντες, ό γά μωσικὴ γέδε αἰδεῖς αὖτε λέγου: Plurimum namque Orpheo gaudebant incolæ, tiaram forsan et braccas admirati, non sane Musicam aut carmina, quibus demulcebant.